

SVÄTÝ ROK MILOSRDENSTVA

1. katechéza

Rozpomeň sa, Pane, na svoje milosrdenstvo (Ž 25, 6)

Začali sme Svätý rok milosrdenstva a my sa chceme v priebehu tohto Svätého roka spoločne zamýšľať spolu s Pápežom Františkom nad tým, čo je milosrdenstvo, ako ho Nebeský Otec prejavuje voči nám, ako toto milosrdenstvo máme prijímať a ako si ho máme navzájom vysluhovať.

Svätý Otec nás v bule **Misericordiae Vultus** (*Tvár milosrdenstva*) povzbudzuje k tomu, aby sme čo najlepšie využili tento mimoriadny Svätý rok. Bula bude podkladom našich mesačných stretnutí. Dnes sa chceme spolu zamýšľať nad bodmi 22 a 25, kde Svätý Otec hovorí o Božom milosrdenstve a o Otcových odpustkoch.

Milosrdný Boh.

Pre mnohých to znie ako slabosť. Prinajmenšom, zníženie Božej veľkosti.

My, čo postarší, sme sa učili „6 hlavných právd“ a štvrtá z nich znie: *Boh je spravodlivý sudca, ktorý dobrých odmeňuje a zlých tresce.*

Keď sa v Cirkvi začalo zdôrazňovať Božie milosrdenstvo, mnohým to práve k tejto pravde viery nepasovalo. Je však zaujímavé, že Katechizmus katolíckej cirkvi túto formuláciu nepozná, ba nenašiel som v ňom ani „6 hlavných právd“.

Učili nás teda zle?

Nie. Len sa do nášho poznania silno dostala jedna časť pravdy.

Lebo Boh je naozaj spravodlivý, On je Spravodlivosť sama. Je to však dôkaz toho, že naše poznanie, naše chápanie Boha stále rastie. Hoci od počiatku je jasná aj pravda, že Boh je Láska, naša predstava a naše prežívanie Boha boli v určitom čase zamerané viac na jeho spravodlivosť.

Božie milosrdenstvo sa začalo dostávať viac do pozornosti vďaka svätej sestre Faustíne, ktorej Pán Ježiš zveril úlohu byť šíriteľkou tejto pravdy Milosrdného Boha.

Svätý Otec František nám v 22. bode buly hovorí: ***Vieme, že sme povolaní k dokonalosti (porov. Mt 5, 48), no silne pociťujeme ťažobu hriechu. Pokým zakúšame moc milosti, ktorá nás premieňa, pociťujeme aj silu hriechu, ktorým sme dedične podmienení. Napriek odpusteniu nosíme vo svojom živote protirečenia, ktoré sú dôsledkom našich hriechov. Vo sviatosti zmierenia Boh odpúšťa hriechy, ktoré sú skutočne vymazané; predsa však ostáva na našom správaní a v našich myšlienkach negatívna stopa, ktorú zanechali hriechy. Božie milosrdenstvo je však silnejšie ako táto stopa. Berie na seba podobu odpustkov, ktoré Otec prostredníctvom Kristovej nevesty (Cirkvi) ponúka hriešnikovi, ktorému už bolo odpustené; oslobodzuje ho od každej stopy následkov hriechu, a uschopňuje ho konať s láskou a rásť v láske namiesto toho, aby znova upadol do hriechu.***

Myslím si, že toto je veľmi dôležitá pravda, ktorú si potrebujeme vštepiť do nášho vedomia. Pri sviatosti zmierenia, v prípade všedných hriechov aj pri úprimnej ľútosti vo svätej omši spojenej so svätým prijímaním, nám Boh odpúšťa hriechy. Ale stopa hriechu v nás ostáva, ostáva v podobe časných trestov, ktorými máme hriech odčiniť, napraviť, ktorými máme svoju dušu úplne očistiť, aby sme boli hodní neba. Ak to nestihneme urobiť počas života na zemi, toto očisťovanie prebieha po smrti

v očistci. Musíme si však zdôrazniť, že tu ide o **očisťovanie našej lásky**, nášho úprimného vzťahu k Bohu. Aby sme svoju lásku k Bohu mohli robiť čistou a krásnou už teraz, kým tu žijeme, Boh nám prostredníctvom Cirkvi vychádza v ústrety. Pre zásluhy Ježiša Krista a svätých, teda všetkých, ktorí už v nebi sú, môžeme získavať Otcove odpustky. Pápež František hovorí: ***Prežívať odpustky v tomto svätom roku znamená pristúpiť k Otcovmu milosrdenstvu s istotou, že jeho odpustenie sa vzťahuje na celok života veriaceho.***

Naša prvá katechéza má názov vychádzajúci z 25. Žalmu, ktorého 6. verš znie: „**Rozpomeň sa, Pane, na svoje zľutovanie a na svoje milosrdenstvo, ktoré trvá od vekov**“.

Milosrdenstvo sa vo Svätom písme spomína 286 krát. Pre zaujímavosť, vo vzťahu *Milosrdný Boh voči človekovi* 238 krát a vo vzťahu *milosrdenstva človeka voči človekovi* sú to poväčšine výzvy Boha, aby sme boli milosrdní voči sebe navzájom, ako je milosrdný Boh voči nám, ľuďom.

Pochopiť Božie milosrdenstvo, jeho veľkosť, môžeme len vtedy, ak sme si vedomí toho, že ho potrebujeme. A toto vedomie v nás silnie nielen tým, že sme si vedomí svojich hriechov a slabostí, ale oveľa viac vtedy, keď sme si vedomí veľkej lásky Boha voči sebe. Ak si uvedomujem, čo všetko mi Boh dáva, ako veľmi ma miluje a ja si to nedokážem všímať, ďakovať mu za to, tešiť sa z toho a využívať to pre svoje dobro, tak ma srdce bolí, že som voči Jeho láske taký nepozorný. A túžim urobiť všetko pre to, aby som sa v tom zmenil. Aby som bol vnímavý a vďačný. Aby som prežíval život v slobode a v radosi.

Pod vplyvom takéhoto prežívania Božej lásky prežívam aj potrebu Jeho odpustenia. A to veľmi intenzívne. A túžim, aby vzťah medzi mnou a Otcom bol úplne čistý a dokonalý.

Ako však dosiahnuť takéto prežívanie, takýto vzťah s Otcom?

Už svätý Ján Pavol II. nám hovorí, že jedine rozjímaním nad Kristovou tvárou. Sme predsa stvorení na boží obraz a je v nás Jeho podoba. Musíme ju však postupne odhaľovať tým, že spoznávame Krista a podľa neho sa premieňame, očisťujeme tú božiu podobu v sebe. A aby sme Mu boli stále podobnejší, Otec nám ponúka na naše očistenie aj odpustky a v tomto Svätom roku milosrdenstva nám ich ponúka mimoriadnym spôsobom, ako nikdy doteraz. Najmä, čo sa týka jednoduchosti v možnostiach ich získania. A hlavne, že ich môžeme získavať každý deň Svätého roka milosrdenstva, to znamená až do 20. novembra 2016.

Prežívajme teda intenzívne toto jubileum, prosme Otca o odpustenie hriechov i o rozšírenie jeho milosrdných odpustkov.